

P.C.Roberts: Jak byla zničena americká ekonomika

- CZ24 News | 4. srpna 2022

USA: V roce 1945 se Spojené státy dostaly ze světové války s jedinou nedotčenou průmyslovou ekonomikou na světě.

Britská, evropská, sovětská a japonská ekonomika byla v troskách. Čína a zbytek Asie, Afriky a Jižní Ameriky měly nerozvinuté ekonomiky, později přejmenované na ekonomiky třetího světa. Navíc USA držely většinu světových zlatých rezerv. Prezident Franklin D. Roosevelt použil druhou světovou válku ke zničení britské kontroly mezinárodního obchodu a britské libry jako světové rezervní měny. Spojené státy vynucené rozbití britského systému obchodních preferencí a vynucená Bretton Woodsova dohoda poskytly tyto role Spojeným státům, píše v [komentáři Paul Craig Roberts](#). **Čtyři roky válečné výroby poskytly USA velkou, disciplinovanou a kvalifikovanou pracovní sílu a nedostatek spotřebitelů v době války zajistil obrovskou zadržanou spotřebitelskou poptávku, která poháněla růst poválečné ekonomiky. Pracovních míst bylo mnoho a reálné příjmy USA v 50. a v 60. letech silně rostly.**

Ale pak se věci začaly kazit. Program prezidenta Johnsona „zbraně a máslo“ (válka ve Vietnamu a výdaje na sociální zabezpečení „Velké společnosti“) vedl k šíření amerických dolarů, které nakonec donutily prezidenta Nixona zavřít zlaté okno a ukončit právo zahraničních centrálních bank vykoupit jejich podíly amerických dolarů za zlato. Kromě toho se keynesiánská makroekonomická politika řízení poptávky začala rozpadat. Vysoké mezní sazby daně z příjmu vedly ke slabšímu nárůstu nabídky k nárůstu agregátní poptávky. Expanzivní měnová politika zvýšila spotřebitelskou poptávku, ale vysoké daňové sazby omezily reakci nabídky, což vyvrcholilo „stagflací“ administrativy prezidenta Cartera.

Hospodářská politika prezidenta Reagana na straně nabídky vyléčila stagflaci a zhoršující se kompromis „Phillipsovy křivky“ mezi inflací a nezaměstnaností a skutečný ekonomický růst se obnovil v průběhu 80. let a v době Clintonových let, což je administrativa, která se opírala o Reaganův úspěch.

Ale v posledním desetiletí 20. století se věci obrátily k horšímu. Úspěch hospodářské politiky Reagana a Margaret Thatcherové vytvořil nadměrnou důvěru v neregulované ekonomiky volného trhu. V USA byl zrušen Glass-Steagallův zákon, který odděloval komerční a investiční bankovníctví a sloužil zemi dobře od roku 1933. Předseda Federálního rezervního systému Alan Greenspan a Clinton Treasury tvrdili, že „trhy se samoregulují“. Zrušení uvedlo do pohybu finanční krizi v roce 2008, která zahájila největší a nejdelší tisk peněz v USA v historii. Bilance Federálního rezervního systému vzrostla o 8,2 bilionu dolarů, jak Fed tiskl peníze, kterými skupoval problémové investice velkých bank, aby banky udržel solventní.

Masivní nárůst peněžní zásoby šel hlavně do cen akcií, dluhopisů a nemovitostí, čímž se dramaticky zhoršil příjem a distribuce bohatství v USA a vytvořilo se Jedno procento. Roky navyšování hodnot finančních aktiv a nemovitostí tvorbou peněz zanechaly dnes Federální rezervní systém v nejisté situaci, když uzamčení Covid a ekonomické sankce proti Rusku narušily dodavatelské řetězce a způsobily nedostatek, který zvyšuje ceny. Fed se snaží překonat problémy s nabídkou nesmyslným zvyšováním úrokových sazeb, což ohrožuje finanční bohatství vytvořené léty kvantitativního uvolňování. Politika sankcí zároveň odvádí země od dolaru, což nakonec sníží jeho hodnotu, a tím nutí Fed, aby si vybral mezi

akciovým trhem a dolarem.

Sovětský kolaps v roce 1991 ve srovnání s americkým úspěchem byl ještě horší vývoj. Přesvědčil Čínu a Indii, že cestou k hospodářskému úspěchu jsou kapitalistické trhy, nikoli socialistické plánování. Obě země s velkou nevyužitou pracovní silou se otevřely zahraničním investicím. To urychlilo éru „globalismu“ neboli offshoringu pracovních míst. Americké výrobní korporace pod tlakem převzetí z Wall Street, pokud nezvýší své zisky přesunem svých výrobních provozů do zahraničí, kde byla pracovní síla levnější, opustily své pracovní síly a své komunity a začaly vyrábět v zahraničí produkty, které prodávaly v USA. To oddělilo příjmy Američanů od produkce zboží a služeb, které spotřebovávali, a rozložilo žebříky vzestupné mobility v USA, které byly vztyčeny pulzující výrobní ekonomikou.

Američtí ekonomové s granty z Wall St a offshoringových korporací vytvořili „studie“, které údajně dokazovaly, že bylo dobré, aby Amerika přišla o vysokou produktivitu, pracovní místa s vysokou přidanou hodnotou a pro americké komunity ztratily daňový základ. Pracovní místa ve výrobě byla očerňována jako „práce se špinavými nehty“ a pracovní síle se slibovalo lepší, lépe placená a technologicky vyspělá místa. Tyto studie a sliby zahrnují ten horší druh nevyžádané ekonomiky.

Jedna studie akademika z Dartmouthu Matthewa J Slaughtera došla k závěru, že offshoring amerických pracovních míst, tedy jejich poskytnutí cizincům, vytvořil dvakrát více pracovních míst v USA než pracovních míst pro cizince. Nedospěl k tomuto závěru konzultací s údaji o mzdových pracovních pozicích BLS nebo statistikami zaměstnání BLS. Místo toho měřil růst americké nadnárodní zaměstnanosti a nevzal v úvahu důvody nárůstu nadnárodní zaměstnanosti. Americké nadnárodní společnosti získaly mnoho existujících menších domácích firem v USA, čímž zvýšily nadnárodní zaměstnanost, ale ne celkovou zaměstnanost, a mnoho amerických firem poprvé založilo zahraniční operace, a tak se staly nadnárodními, čímž přidaly své stávající zaměstnání v USA k nadnárodnímu zaměstnání.

V roce 2006 Michael Porter, profesor Harvardu, využil tiskovou konferenci k humbuku výhod globalismu, tedy offshoringu amerických pracovních míst. Jeho zpráva pro Radu pro konkurenceschopnost nepravdivě ukázala, že Američané měli prospěch z toho, že dali práci Asiatům a Mexičanům. Udělal to zdůrazněním ekonomické výkonnosti USA za období 20 let. Vzhledem k tomu, že offshoring pracovních míst byl relativně nový, období 20 let sahalo až do Reaganových 80. let. Porter tedy využil silný výkon Reaganových let ke zmírnění ekonomického úpadku globalismu.

Mohl bych pokračovat zdoluhavě představováním falešných tvrzení používaných k blokování opozice vůči americké ztrátě jejího významného výrobního statusu. Dnes, 16 let po Porterově příslibu lepších pracovních míst, mají bývalí dobře placení pracovníci ve výrobě v USA špatně placená místa v maloobchodě ve Walmartu a Home Depot. Jejich zdravotní pojištění a důchodové dávky zmizely s jejich výrobními pracemi. Faktem je, že američtí ekonomové se dnes buď zabývají psaním propagandy pro své dobrodince, nebo hrají hry ve svých odborných časopisech a modelují scénáře, které v reálném světě neexistují.

Dalším katastrofálním důsledkem zrušení Glass-Steagalla je zrychlení, které přineslo finanční podporu ekonomiky, která se k nám po desetiletí plížila. Financionalizovaná ekonomika je ekonomika, ve které se finančnímu sektoru podařilo získat většinu spotřebitelských příjmů zavázaných k placení úroků a poplatků za dluhy - splátky hypotéky, platby za auto, platby kreditními kartami, studentské půjčky - a zbylo jen málo na podporu hospodářského růstu s výdaji na nové zboží a služby. Mnoho lidí žije na své kreditní kartě a platí pouze minimální splátku, protože zůstatek roste se složeným úrokem.

Podle studie Federálního rezervního systému před několika lety nemůže 40 % amerických domácností získat 400 dolarů v hotovosti bez prodeje osobních aktiv, jako jsou televizory, mobilní telefony, oblečení nebo nástroje do zástavy.

Celý rozsah předlužené americké ekonomiky, a to zde nezahrnuji vládní dluh, lze pochopit, když se vrátíme do roku 1945, kde tato esej začala.

Michael Hudson uvádí, že v roce 1945 činil podíl vlastníků domů na nemovitostech, na které byli zastaveni, 85%. Vlastní kapitál v jejich nemovitostech dnes klesl na 33 %.

Americké vlastnictví domů navíc kleslo ze 70 % na 63 % v důsledku politiky prezidenta Obamy zachraňovat finanční podvodníky odpovědné za havárii v roce 2008 a zabavovat jejich oběti.

Kdysi dávno byla Demokratická strana čestná. Strana se pokusila ochránit americký jih před invazí za to, že odmítla financovat na úkor jihu náklady severní industrializace. Jak to viděl Sever, odpovědností Jihu bylo zaplatit clo, které by chránilo severní průmysl před lépe vyrobenými a méně nákladnými produkty Británie.

Až do roku 1965 se demokraté nadále pokoušeli chránit dělnickou třídu. Ale v roce 1965 demokraté zradili Američany na dvou frontách. Přijali imigrační zákon, který zaplavil Ameriku imigranty z třetího světa, kteří jsou americké kultuře cizí a jejichž počet snižuje mzdy. Současně demokraté schválili zákon o občanských právech, který sám o sobě nepovoľoval upřednostňování „preferovaných menšin“, ale k tomuto účelu jej použil Alfred W. Blumrosen, šéf pro dodržování předpisů EEOC. Blumrosen zdůvodnil, že by mohl postavit zákon o občanských právech na hlavu a požadovat zakázané rasové kvóty, protože federální soudy se tradičně od 30. let „podřídily regulačnímu úřadu“.

Rasové preference pro „preferované menšiny“ se vyvinuly v aristokratická práva jinak minulé éry. Dnes v západním světě „preferované“ národy, jako jsou černoši a sexuální zvrhlíci, mají zvláštní ochranu, která se nevztahuje na bílé heterosexuální osoby. Bílá osoba, která namítá verbální nebo fyzickou agresi ze strany černého, je prohlášena za rasistu. Bílé ženě, která obviní černocha ze znásilnění, hrozí ve skandinávských zemích a Německu zatčení za zločin z nenávisti. V někdejší Velké Británii byl bílý britský občan zatčen bílou britskou policií za opětovné zveřejnění memu, který ukazuje nesouhlas se stále rostoucí sbírkou sexuálních zvrhlíků.

<https://reclaimthenet.org/uk-police-lgbt-flag-arrest-social-media/>

Dnes je situace v západním světě taková. Etnické složení západních zemí je pod prudkým útokem liberálně-levicových prvků jejich vlastního etnika. Práva etnické základny obyvatelstva přestávají existovat v oblastech svobody projevu a řádného právního procesu. Lidé jsou vyhazováni za používání rodových zájmen. Vědci jsou propuštěni za zpochybnění falešného vysvětlení. Lidé jsou nuceni přijmout porušování Norimberských zákonů. Kamkoli se člověk obrátí pro informace, média lžou.

Pro západní svět je to beznadějná situace. Jak se mezi etnickým obyvatelstvem Západu pomalu, ale postupně šíří povědomí o tom, že jejich vlády jsou proti nim, etnické většiny si začínají uvědomovat, že jsou cílem jejich vyvlastnění. Uvědomili si to někteří Francouzi a také farmáři v Holandsku a Itálii. Jakmile si etnické složení země uvědomí, že vláda je nezastupuje, ale zastupuje jejich nepřátele, nastává revoluční situace. Jediné, co může zachránit západní civilizaci, je revoluce napříč celou frontou. Musí být svrženy všechny vlády a vázané zájmy, které zastupují. Jinak budeme čelit institucionalizované tyranii a ekonomiky běžící ve prospěch Jednoho procenta.

AUTOR: P.C.Roberts

[ZDROJ](#)

Překlad: FB První Zpravy